

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209902
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5312209902.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci navrhovateľa Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Súd návrh z a m i e t a .

Odporkyni sa náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v návrhu zo dňa 27.9.2012 žiadal, aby mu odporkyňa nahradila škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 440.- €. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu.

Nesprávny úradný postup súdu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia) . Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 26.1.2012 a to rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 8 mesiacov.

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške.

Skutočná škoda (majetková škoda) vo výške 125 € bola spôsobená účelne vynaloženými nákladmi spojenými s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia o nej. V tomto období vynaložil náklady na: správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70.- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40.-€, administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15.- € .

V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k vyvolaniu rizík a to: k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného, a najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu zabezpečiť rad iných krokov smerujúcich k vymoženiu jeho pohľadávky a príslušenstva.

Výšku nemajetkovej ujmy si uplatnil v sume 440.- € podľa výpočtu na základe doktríny ústavného súdu - t.j. 660.- € za rok : 12 mesiacov= 55.- € za mesiac(omeškanie viac ako 267 dní) .

Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ďalej žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s trovami súdneho konania.

Odporkyňa žiadala, aby súd návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

Vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu došlom súdu dňa 26.8.2013 (čl. 26-31 spisu) uviedla, že návrh je zmätočný, nie je daná právomoc súdu vo veci konať, žalobca nepreukázal existenciu škody nakoľko v konaní nedošlo k prietahom.

Zmätočnosť podania spočíva v tom, že navrhovateľ podáva hromadné žaloby , kde sú nesprávne označení povinní, odlišné dátumy narodení, nie sú uvedené spisové značky exekučných spisoch chýbajú relevantné údaje.

Navrhovateľ celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd a iba odkazuje na exekučný spis, pričom on má dôkaznú povinnosť.

Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody .

Čo sa týka prietahov v konaní v návrhu uvádza, že podnikol kroky na ich odstránenie formou podania žiadosti o informácie o stave konania, čo nemožno považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu prietahov v konaní. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR.

Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola odporkyni doručená dňa 23.4.2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej v stanovenej lehote neodstránil, preto žalovaná nepovažuje nárok za predbežne prejednaný. Z uvedených dôvodov žalovaná nenahradila žalovanému škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednania nároku.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní odporkyňa uviedla, že prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy objektívne posúdili zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Poukázala na znenie ustanovenia §44 ods. 2 EP účinného od 1.6.2011, na základe ktorého ustanovenia lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Pokiaľ ide o žiadosti podané na súd pred 1.6.2011 kde v ustanovení § 41 ods. 2 písm. d) EP je uvedené,, vykonateľných rozhodnutí európskych komisií a zmierov nimi schválených,, v dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm.d) EP je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodárny zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová,, rozhodnutí rozhodcovských súdov predstavovala

len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodárca je nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) EP sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Poukázal na viacero rozhodnutí a to ÚS SR(IV.ÚS 60/2011-13, Najvyššieho súdu SR (3 Cdo 146/2011, 5 Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) v ktorých bolo konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa , preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidla v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Pokiaľ navrhovateľ namieta prietahy v konaní a od týchto odvodzuje svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy a materiálnej škody poukázali na ustanovenie § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003. Na to, že navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania.

Tvrdené prietahy a nezákonný úradný postup súdu v konaní nemožno konštatovať s poukazom na Nález Ústavného súdu SR III-ÚS/69/2011-25 zo dňa 3.5.2011 („každý nech si stráži svoje právo“). Navrhovateľ nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Odporkyňa má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Odporkyňa poukázala aj na to, že nie každý prietah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prietah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prietahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prietahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania sama o sebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I.ÚS 476/2012, IV.ÚS 92/04, III.ÚS 168/05, II.ÚS 93/03). Žalovaná poukázala na to, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1.6.2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. Pri žiadostiach doručených súdu po 1.6.2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1.6.2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkoch nemožno považovať za prietah v konaní.

Odporkyňa poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, navrhovateľ nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prietahov v konaní, ale len z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa navrhovateľa spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov) z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR 2Cdom 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej

správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Namietla, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky ktoré si uplatňuje sú len hypotetické. Žalobca uplatnil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pričom navrhovateľ uvádza, že táto škoda ho zaťažila výlučne v období medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vôbec neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/dôkazmi, ktoré preukážu požadovaný nárok. Žalobca sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi a k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém. Tento systém musela využívať nielen počas domnelých prieťahov ale aj v období pred ním a po ňom, taktiež aj udržiavanie systému musí žalobca denne vykonávať. Majetkovú škodu žalobca nepreukázal a suma 125.- € uplatňovaná paušálne u každého dlžníka je nielen nadhodnotená ale aj nepreukázaná.

Pokiaľ uplatňuje nemajetkovú ujmu, nemožno stotožňovať kritéria nemajetkovej ujmy pre fyzické osoby s kritériami nemajetkovej ujmy pre právnické osoby. Škodu žalobca presvedčivo nevyčíslil, nezdôvodnil. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému subjektívnemu vyčíslňovaniu škody a preskúmanie návrhu je tým značne znemožnené. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve žalobca koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprimerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Pokiaľ si žaloba uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu, je jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu škody.

Odporkyňa uviedla, že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdým porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.). Nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 16C 187/2012- 60 zo dňa 27.9.2013, ktorým I. návrh zamietol, II.žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

Voči uvedenému rozsudku podal navrhovateľ dňa 18.12.2013 odvolanie na základe ktorého Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 9 Co 61/2014-99 zo dňa 26.3.2014 vo výroku I. a II. zrušil a vo výroku III., ktorým súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd rozsudok potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný vo vzťahu k dokazovaniu vykonanému okresným súdom. Taktiež poukázal aj na to, že okresný súd neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý nevyhovel navrhovateľovi v časti návrhu o zapltenie nemajetkovej ujmy. Uložil okresnému súdu v štádiu prípravy pojednávania pripojiť exekučný spis OS Čadca č.k. 8 Er 783/2011 ku spisu v prejednávanej veci, vytyčiť termín pojednávania a predvolať naň účastníkov za účelom opätovného dokazovania.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý

nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, prietahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti navrhovateľa na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Na pojednávanie dňa 17.2.2016 sa navrhovateľ, jeho právny zástupca a odporkyňa nedostavili.

Odporkyňa svoju neprítomnosť ospravedlnila písomným podaním došlým súdu dňa 12.2.2016.

Dňa 12.2.2016 elektronicky o 7.00 hod. zaslal právny zástupca navrhovateľa súdu návrh na prerušenie konania o ktorom návrhu súd rozhodol samostatným uznesením zo dňa 17.2.2016, ktorým konanie o návrhu na prerušenie konania zastavil, nakoľko totožný návrh na prerušenie konania bol súdu doručený dňa 9.10.2015, ktorý bol uznesením OS Čadca č.k. 16C 187/2012-162 zo dňa 17.2.2016 zamietnutý.

Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorým bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 28.1.2016 a taktiež aj v neprítomnosti odporcu, ktorý predvolanie na pojednávanie prevzal taktiež dňa 28.1.2016.

Na základe pokynu krajského súdu opätovne vykonal dokazovanie.

Z pripojeného exekučného spisu 8 Er 783/2011 mal súd zistené, že dňa 30.5.2011 sa začalo exekučné konanie na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnej T. Y. ,kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 21.2.2011, sp. zn. SR 15381/10 a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 5.8.2011 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z poverenia č. 5502037169 (č.l. 19) spisu vyplýva, že VSÚ vydal poverenie dňa 26.1.2012 a dňa 2.2.2012 bolo expedované exekútorovi (č.l. 29 spisu)

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

- 1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prietahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).
- 2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).
- 3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

Porušenie právnej povinnosti súdom, podľa vyjadrenia navrhovateľa spočíva v nesprávnom úradnom postupe.

Nesprávny úradný postup súdu podľa navrhovateľa spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia) . Exekučný

súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 26.1.2012 a to udelením poverenia. Súd rozhodol vo veci s omeškaním viac ako 8 mesiacov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák.č. 514/2003 v znení účinnom ku dňu podania návrhu

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Z uvedeného je zrejmé, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov súd podporne aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka, najmä spoločné ustanovenia o náhrade škody uvedené v treťom oddiele občianskeho zákonníka. Z úradnej moci je potrebné zaoberať sa aj spoluúčasťou poškodeného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Skutočnosť, že aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy nielen v prípade zodpovednosti škodcu za zavinené konanie (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v prípade zodpovednosti za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (R 80/1970 a R 28/1973).

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 1.6.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2010 okrem horeuvedeného znenia bolo znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku doplnené tak, že: táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených).

Podľa § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní

(1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125.€ a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 440.- € a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 267 dní, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods.2 EP).

Zákon č- 514/2003 Z.z. ustanovuje predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky 3 podmienky súčasne.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 30.5.2011 sa začalo exekučné konanie vo veci 8Er 8013/11 na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnej Kataríne Hacekovej ,kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 21.2.2011, sp. zn. SR 15381/10 a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 5.8.2011 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z poverenia č. 5502037169 (č.l. 19) spisu vyplýva, že VSÚ vydal poverenie dňa 26.1.2011 a dňa 26.1.2012 bolo expedované exekútorovi .

Súd konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, ktorá uplynula dňa 21.8.2011, avšak tvrdenie žalobcu, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 8 mesiacov nie je pravdivé. Poverenie bolo vydané 4 mesiace a 26 dní po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa automaticky považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle judikatúry ÚS SR (II.ÚS 57/01, I.ÚS 46/01, I.ÚS 66/02), súd poukazuje na charakter rozhodovania v danej veci - udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu zastaví súd exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné , právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Z toho dôvodu exekučný súd za účelom preskúmania charakteru plnenia priznaného rozhodcovským rozsudkom oprávneným skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre vydanie poverenia. V neposlednom rade súd poukazuje na pasívny prístup navrhovateľa v exekučnom konaní, súd žiadnym spôsobom na porušenie svojho práva neupozornil, neobrátil sa na predsedu súdu so sťažnosťou na zbytočné prietahy v konaní, resp. nepodal ústavnú sťažnosť na ÚS SR, keď je nepochybné, že sa jedná o účinné prostriedky nápravy v prípade zbytočných prietahov v konaní.

Súd tiež skúmal v konaní, či je prítomný ďalší nevyhnutý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to vznik majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy.

Súd má zato, že škoda je skutočná majetková ujma. V tomto štádiu konania navrhovateľ nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy) a ani jej výšku a ani nenavrhol žiadne relevantné dôkazy. Táto škoda nevyplýva ani z pripojeného exekučného spisu. Navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody paušálnou sumou 125.- € . Takéto paušalizovanie výšky škody nie je možné akceptovať - v zmysle zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom paušálne sumy uvádzané žalobcom nepredstavujú ani skutočnú škodu (tú by musel navrhovateľ presne vyčíslieť) ani ušlý zisk. Neobstojí skutkové tvrdenie, že skutočnú škodu nie je možné vyčíslieť, resp. len s nepomernými ťažkosťami. Ak mala byť odporkyňa zaviazaná k náhrade škody, musí byť výška tejto škody vyčíslená presne. Bolo povinnosťou navrhovateľa doložiť alebo navrhnúť súdu dôkazy o konkrétnej škode a jej výške, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konkrétnom ním označenom konaní. Ak odporca nepredložil dôkazy k vyčísleniu skutočnej škody, resp. ušlého zisku, potom neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o výšku ním tvrdenej škody. Rovnako navrhovateľ nepredložil a ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie príčinnej súvislosti medzi omeškaním súdu a ním tvrdenou škodou. Nepreukázal, že práve v čase medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti, a práve kvôli omeškaniu súdu s rozhodnutím o tejto žiadosti mu vznikla škoda práve vo výške 125.- €. Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej.

Podobne súd nemohol priznať žalobcovi ani náhradu nemajetkovej ujmy a to jednak z dôvodu, že odporca nijakým spôsobom nepreukázal, že by samotné konštatovanie porušenia práv nebolo dostatočným zadosťučinením, a najmä preto, že navrhovateľ nepreukázal ani nemajetkovú ujmu. Ani v tomto prípade neobstojí paušalizovaná náhrada vo výške 660.- € za rok prietahov, keďže je potrebné (najmä u právnických osôb) prihliadať na význam sporu pre navrhovateľov (v tomto prípade je navrhovateľ právnická osoba poskytujúca veľké množstvo úverov). Ak navrhovateľ uvádzal, že márnym uplynutím času boli ohrozené jeho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík zániku povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného, a ďalej uvádzal (bližšie nešpecifikovanú) hospodársku stratu na strane navrhovateľa a na strane jeho majiteľov, súd k tomu uvádza, že žiadna z uvedených okolností, ak by ich aj navrhovateľ bol preukázal (čo však neurobil), by nebola dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože všetky tieto okolnosti predstavujú potenciálnu majetkovú škodu, ktorú je potrebné presne vyčíslieť (čo žalobca tak isto neurobil), nie nemajetkovú ujmu. Ani pocity členov riadiacich orgánov navrhovateľa (frustrácia, neistota, nedôvera), ako na ne odkazoval navrhovateľ, nie sú relevantné pre konštatovanie nemajetkovej ujmy právnickej osoby a pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a plány, toto navrhovateľ nijako nekonkretizoval ani nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Kedže návrh bol nedôvodný, nebol dôvod o právnom základe uplatneného nároku rozhodovať medzitýmny rozsudkom.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na pojednávaní súd o trovách rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni nepriznal náhradu trov konania, nakoľko táto si trovy konania neuplatnila.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Úspešnou účastníčkou konania je odporkyňa, patrí jej právo na náhradu trov konania. Uplatnila právo na náhradu trov konania. Trovy konania nevyčísliła v zákonnej 3-dňovej lehote, preto súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.